

Divendres 15 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 12,1-8): En aquell temps, Jesús anava per uns sembrats en dissabte. Els seus deixebles tenien gana i es posaren a arrencar espigues i a menjar-se-les. Quan els fariseus ho veieren, van dir a Jesús: «Mira, els teus deixebles fan allò que no és permès de fer en dissabte». Jesús els respongué: «¿No heu llegit què va fer David quan van tenir gana ell i els qui anaven amb ell: com va entrar al temple de Déu i va menjar els pans d'ofrena, que no podien menjar ni ell ni els qui l'acompanyaven, sinó únicament els sacerdots? ¿I no heu llegit en la Llei que els sacerdots en el temple violen el repòs del dissabte i no en són culpables? Doncs jo us dic que aquí hi ha alguna cosa més gran que el temple. Si haguéssiu entès què vol dir allò de: 'El que jo vull és amor, i no sacrificis', no hauríeu condemnat uns homes que no tenen culpa. Perquè el Fill de l'home és senyor del dissabte».

«El que jo vull és amor, i no sacrificis»

Mn. Josep RIBOT i Margarit
(Tarragona, Espanya)

Avui, el Senyor s'atansa al sembrat de la teva vida, per recollir fruits de santedat. ¿Trobarà caritat, amor a Déu i al proïsme? Jesús, que corregeix la casuística meticulosa dels rabins, la qual feia insuportable la llei del repòs sabàtic, ¿haurà de recordar-te que només li interessa el teu cor, la teva capacitat d'estimar?

«Mira, els teus deixebles fan allò que no és permès de fer en dissabte» (Mt 12,2). El que resulta més increïble és que ho van dir convençuts. ¿Com prohibir fer el bé, sempre? Alguna cosa et recorda que no hi ha cap motiu que t'excusi d'ajudar els altres. La caritat veritable respecta les exigències de la justícia, evitant de caure en l'arbitrarietat o el capritx, però impedeix el rigorisme que mata l'esperit de la llei de Déu, puix la caritat és una invitació contínua a estimar, a donar-se als altres.

«El que jo vull és amor, i no sacrificis» (Mt 12,7). Repeteix això moltes vegades, per gravar-ho en el teu cor: Déu, que és ric en misericòrdia, ens vol misericordiosos. «Què proper que és Déu del qui confessa la seva misericòrdia! Sí; Déu no és lluny dels contrits de cor» (Sant Agustí). I què lluny que ets de Déu quan permets que el teu cor s'endureixi com una pedra!

Jesucrist va acusar els fariseus de condemnar els innocents. És una acusació greu. ¿I tu? ¿t'interesses de debò per les coses d'altri? ¿els jutges amb afecte, amb simpatia, com qui jutja un amic o un germà? Procura no perdre el nord de la teva vida.

Demana-li a la Mare de Déu que et faci misericordiós, que sàpigues perdonar. Sigues benèvol. I si descobreixes en la teva vida algun detall que desentoni d'aquesta disposició de fons, ara és un bon moment per a rectificar, formulant algun propòsit eficaç.